

Przyjaciela mam

1. Przy - ja - cie - la mam, co po - cie - sza mnie,
On po - ko - jem swym, szczę - ściem da - rzy mnie,
2. O, jak słod - ko mi Je - go u - czniem być,
W Je - go świat - le iść, w Je - go mo - cy żyć,
3. Bać nie mu - szę się, a - ni ro - nić łez,
Po - kój du - szy mam, gdy On bli - sko jest,

gdy o Je - go ra - mię o - prę się. o - prę się.

Bo - że ra - mię, to jest w u - cis - ku pew - ny gród.

Bo - że ra - mię do nie - bies - kich mnie za - wie - dzie wrót.

Jak dwoje przyjaciół

1. Jak dwo - je przy - ja - ciół, tak z mo - im Pa - nem przez ży - cie
2. Gdy lu - dzie za - wio - dą mnie to wiem, że Oj - ca mam. On wiel - ką swą

1. i - de, mój Pan i ja. On mnie ro -
2. mo - cą o - chra - nia mnie. Gdy Je - go

1. zu - mie, zna tro - ski mo - je, z peł-no - ści
2. dziec - ko za-trwo - ży, złę - knie się, On spra-wia, że

1. swo - jej o - bda - rza mnie. I wiem, że ta
2. mi - ja noc, na - sta - je dzień.

przy - jaźń już bę - dzie trwać, bo Bóg Mi -

łoś - cią jest co nie prze - mi - ja. Z Nim ży - cie jest

pię - kne, po - ko - ju peł - ne. On o wszystkim

wie, więc nie mar - twię się.